

ພຣະທຳດານເຢຣີ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບເອັດ

ສຽງຮ້ອງໃນຍາມເທິງຄົນ ແລະ ບົດບາດເຊິ່ງເປັນຄຳພະຍາກອນຂອງໂຮມ:
ການເປີດເຜີຍວັນສຸດທ້າຍໃນພຣະທຳດານເຢຣີ

Jeff Pippenger
2024-04-11

ພາຍໃນບົດທິສິບເອັດຂອງດານເຢຣີ

ມີຫຼາຍຂໍ້ຄຳພະຍາກອນທີ່ລວມແຕ່ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງບົດນັ້ນ.

ສ່ວນທີ່ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດຂອງຂໍ້ສິບ ນັບແຕ່ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປີ 1989

ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ສິບເອັດ

ແມ່ນສ່ວນຂອງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້ຈົນເຖິງວັນສຸດທ້າຍ.

ນີ້ແມ່ນສ່ວນທີ່ດານເຢຣີເສີມເຕີມໃຫ້ແກ່ Revelation of Jesus Christ

ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກອອກໃນໄມ້ດິນກ່ອນເວລາແຫ່ງການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ. ຂໍ້ສອງແນະນຳ Trump

ປະທານາທິບໍດີຮີໂບລິກັນຄົນສຸດທ້າຍ ປະທານາທິບໍດີຄົນສຸດທ້າຍ

ປະທານາທິບໍດີຜູ້ທີ່ເປັນອົງທີ່ເປີດຊຶ້ງອອກມາຈາກເຈດຕະນາ ແລະລາວເປັນປະທານາທິບໍດີທີ່ຮັ່ງມີທີ່ສຸດ

ຜູ້ທີ່ເລີ່ມກະຕຸ້ນພວກໂກລບາລິສຕ໌ເມື່ອລາວປະກາດລົງສະໝັກໃນປີ 2015. ຂໍ້ສິບລະບຸເຖິງປີ 1989

ແລະຂໍ້ສິບເອັດກັບຂໍ້ສິບສອງລະບຸເຖິງສົງຄາມຢູເຄຣນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 2014 ພ້ອມກັບໄຊຊະນະຂອງ Putin

ແລະການລົ້ມສະຫລາຍຂອງລາວໃນພາຍຫຼັງ.

ຂໍ້ສິບສາມເຖິງສິບຫ້າ ພັນລະນາການຮົບຄັ້ງທີສາມໃນບັນດາສາມການຮົບຂອງຂໍ້ສິບສິບ

ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດໃນປີ 1989 ຕໍ່ມາແມ່ນສົງຄາມຢູເຄຣນ

ແລະຕາມດ້ວຍຍຸດທະການທີ່ Panium

ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ພາຍນອກຂອງໂປຣແຕສແຕນທີ່ຫຼົງຖອຍໃນສະຫະລັດ

ຕໍ່ຕ້ານກຸ່ມໂກລບາລິດຂອງໂລກ.

ພຣະສາສະໜາໂປຣແຕສແຕນທີ່ເສື່ອມຖອຍໃນຄວາມເຊື່ອເປັນຜ່າຍມີອຳນາດຊະນະ

ແລະສະຖາປະນາຄວາມສຳພັນຕາມລຳດັບຊັ້ນຂອງສະຫະພັນສາມຜ່າຍ

ຊຶ່ງຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນບໍ່ລຳ. ສັດຮ້າຍນັ້ນຄືຄາໂຕລິກ

ແລະນາງເປັນສີສະຂອງອຳນາດທັງສາມ ໂດຍຖືກແທນດ້ວຍເຢເຊບຸນ ແລະສັນຍະລັກອື່ນໆອີກເປັນອັນຫຼາຍ.

ນາງແມ່ນຍິງໂສເຟນຜູ້ປົກຄອງເໜືອ ແລະຂຶ້ນເທິງສັດຮ້າຍນັ້ນ.

ຜູ້ພະຍາກອນບອກແມ່ນສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສາມຂອງນາງຄື Ahab,

ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າແຫ່ງອານາຈັກສິບສ່ວນຂອງມັງກອນ. ຍຸດທະການແຫ່ງ Panium ໃນປີ 200 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ພາຍນອກລະຫວ່າງໂລກາຟິວັດ ແລະ

ໂປຣແຕສແຕນທີ່ເສື່ອມຖອຍຈາກຄວາມເຊື່ອ. ການຕໍ່ສູ້ພາຍໃນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການກະທຳໃນປີ 167

ກ່ອນ ຄ.ສ., ຕາມມາດວິຍານອຸທິດພຣະວິຫານຄົນໃໝ່ ດັ່ງທີ່ຖືກລະນຶກໄວ້ໃນ Hanukkah ໃນປີ 164 ກ່ອນ

ຄ.ສ.; ແລ້ວຕໍ່ມາຈົນມີຊ່ວງເວລາຈາກ 161 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຫາ 158 ກ່ອນ ຄ.ສ., ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງຊ່ວງທີ່ສະຫະ

ລັດອາເມຣິກາຕັ້ງຮູບແໜ້ນອີນແຫ່ງການຮ່ວມເປັນອັນໜຶ່ງລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກກັບລັດຂອງຄາທອລິກ,

ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "league".

ໃນຂໍ້ສິບສາມ, Uriah Smith ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ ສິບສິບຫຼັງຈາກຍຸດທະການທີ່ Raphia, Ptolemy

ໄດ້ເສຍຊີວິດໂດຍຜ່ານ "ຄວາມບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານ ແລະ ຄວາມເສື່ອມຊາມ, ແລະໄດ້ຖືກສິບຕາໂດຍບຸດຂອງລາວ,

Ptolemy Epiphanes, ຜູ້ເປັນເດັກນ້ອຍອາຍຸພຽງສີ່ປີໃນເວລານັ້ນ. Antiochus, ໃນໄລຍະເວລາດຽວກັນ, ເມື່ອໄດ້ປາບປາມການກະບົດໃນອານາຈັກຂອງຕົນ, ແລະໄດ້ປາບແລະຈັດລະບຽບບັນດາພາກຕາເວັນອອກໃຫ້ຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອຖື, ກໍ່ໄວ້ລາຫວ່າງສຳລັບວິສາຫະກິດໃດໆ ເມື່ອ Epiphanes ຜູ້ເຄົາລົບໄດ້ຂຶ້ນສູ່ບັນລັງຂອງເອຢິບ." ຫຼັງຈາກໄຊຊະນະອັນຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຄາວຂອງ Putin ສົນສຸດລົງ, Trump ຈະພ້ອມທີ່ຈະຈັດການກັບກະສັດເດັກອ່ອນຜູ້ໃໝ່ແຫ່ງເອຢິບ. ກ່ອນທີ່ລາວຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈະໄດ້ "ປາບປາມການກະບົດ" ພາຍໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ເມື່ອ Trump ໄດ້ຮັບເລືອກຕັ້ງ, ລາວຈະນຳໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ແລ້ວໂດຍ Alien and Sedition Acts of 1798, ພ້ອມທັງການລະງັບ "habeas corpus," ດັ່ງທີ່ປະທານາທິບໍດີຝັກ Republican ຄົນທຳອິດໄດ້ກະທຳເພື່ອຕອບໂຕ້ຕໍ່ສົງຄາມພາຍໃນ. ການກະທຳຂອງລາວຍັງໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ແລ້ວໂດຍການກະທຳຂອງປະທານາທິບໍດີ Grant ເມື່ອລາວຈັດການກັບ Ku Klux Klan, ແລະ F. D. Roosevelt ເມື່ອລາວຈຳລອງຊາວຍີ່ປຸ່ນແລະຜູ້ອື່ນໆໃນສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີສອງ, ແລະ Patriot Act ຂອງ George Bush ຜູ້ຫຼັກສຸດ.

ເຂົາ, ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ກົດກັບ Seleucus, ຈະປາບປາມການກະບົດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ແລ້ວຈົ່ງຫັນສາຍຕາຂອງຕົນໄປຫາ "ກະສັດເດັກ" ແຫ່ງອີຢິບ. ໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ, ເຂົາຈະສ້າງພັນທະມິດກັບ Philip ແຫ່ງ Macedon, ເພາະ Smith ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ, "ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ, Philip, ກະສັດແຫ່ງ Macedon, ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນສັນຍາພັນທະກັບ Antiochus ເພື່ອແບ່ງປັນອານາເຂດປົກຄອງຂອງ Ptolemy ລະຫວ່າງພວກເຂົາ, ໂດຍແຕ່ລະຝ່າຍຕັ້ງໃຈຈະເອົາສ່ວນທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ທີ່ສຸດ ແລະເໝາະສົມແກ່ຕົນທີ່ສຸດ. ນີ້ແມ່ນການລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານກະສັດແຫ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍາກອນສຳເລັດບັນລຸ, ແລະໂດຍບາດສະຈາກຄວາມສົງໄສ, ແມ່ນເຫດການດັ່ງກ່າວແທ້ໆທີ່ຄຳພະຍາກອນໄດ້ມຸ່ງໝາຍເຖິງ."

ທຸກຈະສ້າງພັນທະມິດອັນໝັ້ນຄົງກັບບັນດາປະເທດແຫ່ງ NATO (ສະຫະປະຊາຊາດ), ເພື່ອຈັດການກັບຣັດເຊຍ ແລະ ກັບຄວາມສັບຊ້ອນຕ່າງໆໃນການແກ້ໄຂຜົນຕົກຄ້າງຈາກການລົ້ມສະລາຍຂອງບູຕິນ. ໃນເວລານັ້ນ ຕາມຂໍ້ທັສິບສີ່ ແລະ ຕາມຄຳອະທິບາຍຂອງ Smith, "ອຳນາດໃໝ່ໜຶ່ງໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາ." ສັນຕະພາບຈະເຂົ້າແຊກແຊງເພື່ອປົກປ້ອງຣັດເຊຍ ແລະ ປະເທດບໍລິວານຂອງນາງ ຈາກອຳນາດຂອງ NATO ແລະ ສະຫະລັດ, ຫຼືດັ່ງທີ່ຄຳອະທິບາຍຂອງ Smith ອ້າງໄວ້ວ່າ, "ໂຮມໄດ້ກ້າວຂຶ້ນ; ແລະ ບໍດີນີ ຊີເຣຍ ແລະ ມາຊິໂດເນຍ ກໍ່ໄດ້ພົບວ່າມີການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນເໝືອດກັບສະໜະແຫ່ງຄວາມຝັນຂອງພວກເຂົາ. ຊາວໂຮມັນໄດ້ເຂົ້າແຊກແຊງໃນນາມຂອງກະສັດໜຸ່ມແຫ່ງອີຢິບ, ໂດຍກຳນົດຢ່າງແນ່ນອນວ່າເຂົາຄວນຈະຖືກປົກປ້ອງຈາກຄວາມພິນາດທີ່ Antiochus ແລະ Philip ໄດ້ວາງແຜນໄວ້. ນີ້ແມ່ນປີ 200 ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະ ເປັນໜຶ່ງໃນການເຂົ້າແຊກແຊງອັນສຳຄັນໃນບັນດາເຫຼືອທຳອິດຂອງຊາວໂຮມັນໃນກົດຈະການຂອງຊີເຣຍ ແລະ ອີຢິບ."

ໂຮມ, ໂສເພນີແຫ່ງເມືອງຕີໂຣ, ໃນເວລານັ້ນຈຶ່ງເລີ່ມຂັບຮ້ອງບົດເພງຂອງນາງ ແລະກະທຳການລ່ວງປະເວນກັບກະສັດທັງຫຼາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ກ່ອນທີ່ກະສັດເຫລົ່ານັ້ນຈະມາສູ່ການນັບນ້ອມເຊື່ອຖືນາງຢ່າງສົມບູນ, ອີກພຽງສອງຂັ້ນຕໍ່ມາ. ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ, ສົງຄາມແຫ່ງ Panium ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ປີ 200 BC ບົ່ງຊີເຖິງໂສເພນີແຫ່ງເມືອງຕີໂຣທີ່ເລີ່ມຂັບຮ້ອງ, ແລະນາງກໍ່ກະທຳດັ່ງນັ້ນກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຣັດເຊຍ, ຜູ້ທີ່ສະຫະລັດ ແລະ ສະຫະປະຊາຊາດຫາກໄດ້ຕົກລົງແບ່ງປັນກັນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມຂອງພວກເຂົາ. ໂສເພນີນັ້ນມີໄຊເໝືອດພວກເຂົາທັງສອງ, ແຕ່ "ສົງຄາມ" ແຫ່ງ Panium ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສະຫະລັດມີໄຊເໝືອດສະຫະປະຊາຊາດ.

ໃນທາງນິມິດ, ສາມສົບສາມປີຕໍ່ມາ ການກະບົດຂອງ Modein ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ. ໃນທາງນິມິດ, ອີກສາມປີຕໍ່ຈາກນັ້ນ, ການອຸທິດຄືນໃໝ່ຂອງສົງຄ໌ອີນວ່າ Protestantism ແລະ ສາທາລະນະລັດຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ ດັ່ງທີ່ Hanukkah ເປັນຕົວແທນ. ໃນທາງນິມິດ, ອີກສາມປີຕໍ່ຈາກນັ້ນ, ໄລຍະເວລາທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສັນນິບາດຂອງຊາວຢິວກັບ Rome ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ.

ການເຄື່ອນໄຫວຂຶ້ນສຸດທ້າຍຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ, ດັ່ງນັ້ນ
ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກສະແດງໂດຍສີສົມແປດປີໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນ
ຈຶ່ງກຳລັງພັນລະນາເຫດການຢ່າງຮວດເລັ້ວຊຸດໜຶ່ງ
ທີ່ຄຳພະຍາກອນໄດ້ລະບຸໄວ້ໂດຍຈຳເພາະວ່າເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາແຫ່ງອະະະສານໃນປີ 1989,
ຕາມມາດ້ວຍສົງຄາມຄັ້ງທີສອງໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດແລະສືບສອງໃນປີ 2014, ຕາມມາດ້ວຍປີ 2015 ເມື່ອ Trump
ປະກາດການສະໝັກຊຶງຕາແຫ່ງປະທານາທິບໍດີ ແລະດ້ວຍເຫດນັ້ນ
ຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງລາວໃນການບຸກບັ້ນໂລກາພິວັດ. ເມື່ອ Trump
ເລີ່ມວຽກງານໃນການປາບປາມສົງຄາມກາງເມືອງທີ່ໄດ້ເລີ່ມດຳເນີນຢູ່ແລ້ວ,
ລາວຈະພະຍາຍາມສ້າງພັນທະມິດກັບສະຫະປະຊາຊາດ (NATO—Philip of Macedon), ແລະ Rome
ຈະເລີ່ມຂັບຂານ. ພັນທະມິດທີ່ພະຍາຍາມຈັດຕັ້ງຂຶ້ນນັ້ນ
ກາຍເປັນການຕໍ່ສູ້ເພື່ອອຳນາດສູງສຸດລະຫວ່າງສອງກຳລັງ ຊຶ່ງຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍຍຸດທະການແຫ່ງ Panium.

ດັ່ງນັ້ນ ບານອີຼຸມ ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຂອງຂໍ້ທີ່ສືບສາມ ບ່ອນທີ່ການເຄື່ອນໄຫວອັນວ່ອງໄວຂຶ້ນສຸດທ້າຍ
ຊຶ່ງນຳໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ. ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງຫລາຍໄດ້ກ້າວເຖິງວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ
ຫລາຍຍິ່ງກວ່າເວລາສະໄໝທີ່ພວກເຂົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ ແລະແນ່ນອນ
ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຜູ້ພະຍາກອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ໃດທັງປວງ. ກ່ອນໜ້າໄມ້ກ້າງແຂນເລັກນ້ອຍ,
ຊຶ່ງເປັນແບບວ່ອງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະຊຶ່ງຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍຂໍ້ທີ່ສືບສາມ,
ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຍັງບານອີຼຸມພ້ອມກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ. ເວລາທີ່ພຣະອົງປະທັບຢູ່ນັ້ນ,
ແລະບົດຮຽນທີ່ພຣະອົງຊົງສຳແດງອອກໃນບ່ອນນັ້ນ, ສອດຄ່ອງກັນກັບສົງຄາມບານອີຼຸມທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ.
ຕະຫລອດປະຫວັດສາດ ບານອີຼຸມເຄື່ອນໄຫວລາຍຊື່ ແລະໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງໃຊ້ເອີ້ນບານອີຼຸມແມ່ນ
Caesarea Philippi.

ໃນບັດນີ້ ພຣະເຢຊູ ແລະ ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ໄດ້ເຂົ້າມາເຖິງເມືອງໜຶ່ງໃນແຖບເຂດເມືອງເຊຊາເຣຍ
ຟີລິບປີ. ພວກເຂົາໄດ້ອອກພົ້ນຈາກເຂດແດນຂອງແຂວງຄາລິໄລ
ໄປສູ່ພາກພື້ນທີ່ການບຸຊາຮູບເຄົາລົບແຜ່ຫຼາຍຢູ່ ຢູ່ນັ້ນ
ພວກສາວົກໄດ້ຖືກແຍກອອກຈາກອິດທິພົນອັນຄອບງຳຂອງລັດທິຢິວ ແລະ
ຖືກນຳໃຫ້ເຂົ້າໃກ້ກັບການນະມັດສະການຂອງຄົນຕ່າງຊາດຫຼາຍຂຶ້ນ. ອ້ອມຂ້າງພວກເຂົາ ມີຮູບແບບຕ່າງໆ
ຂອງຄວາມງົດງາຍທາງສາສະໜາ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນທຸກພາກສ່ວນຂອງໂລກ.
ພຣະເຢຊູຊົງປາຖະໜາໃຫ້ການໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ.
ໃນລະຫວ່າງທີ່ພຣະອົງປະທັບຢູ່ໃນພາກພື້ນນີ້
ພຣະອົງໄດ້ພະຍາຍາມຖອນພຣະອົງອອກຈາກການສັ່ງສອນປະຊາຊົນ ແລະ
ຖວາຍພຣະອົງແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຢ່າງແຕ່ມທີ່ຍິ່ງຂຶ້ນ.

“ພຣະອົງກຳລັງຈະບອກແກ່ເຂົາທັງຫລາຍເຖິງຄວາມທຸກທ່ຽວມານທີ່ຄອຍພຣະອົງຢູ່ ແຕ່ກ່ອນອັນ
ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປຢູ່ຕາມລຳພັງ ແລະອະທິຖານ
ເພື່ອວ່າໃຈຂອງເຂົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້ໃຫ້ພ້ອມສຳລັບການຮັບຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ.
ເມື່ອສະເດັດມາຮ່ວມກັບເຂົາອີກ ພຣະອົງມີໃຈຊົງຖ່າຍທອດສິ່ງທີ່ພຣະອົງປະສົງຈະແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ໃນທັນທີ.
ກ່ອນຈະກະທຳດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ປະທານໂອກາດແກ່ເຂົາໃນການສາລະພາບຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງ

ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮັບກຳລັງສຳລັບການທົດລອງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ. ພຣະອົງຊົງຖາມວ່າ, 'ຄົນທັງຫລາຍເວົ້າວ່າເຮົາ ຄືບຸດແຫ່ງມະນຸດ ເປັນຜູ້ໃດ?'"

ເປັນທີ່ນຳເສົ້າທີ່ພວກສາວົກຈຳຕ້ອງຍອມຮັບວ່າ
ຊົນຊາດອີສະຣາເອນໄດ້ລົ້ມເຫຼວໃນການຮັບຮູ້ພຣະເມື່ອຂອງພວກເຂົາ. ແນ່ນອນວ່າ
ບາງຄົນເມື່ອໄດ້ເຫັນການອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ ກໍໄດ້ປະກາດວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດແຫ່ງດາວິດ.
ຝຽງຊົນທີ່ໄດ້ຮັບອາຫານຈົນອົມຢູ່ທີ່ບັດຊາອິດາ
ໄດ້ບຳຖະໜາທີ່ຈະປະກາດພຣະອົງເປັນກະສັດແຫ່ງອີສະຣາເອນ.
ຫຼາຍຄົນພ້ອມທີ່ຈະຍອມຮັບພຣະອົງວ່າເປັນຜູ້ພະຍາກອນ;
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເມື່ອຂອງເຂົາ.

"ໃນບັດນີ້ ພຣະເຢຊູໄດ້ຕັ້ງຄຳຖາມຂັ້ນສອງ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບພວກສາວົກເອງວ່າ: 'ແຕ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ
ເຮົາເປັນຜູ້ໃດ?' ເປໂຕໄດ້ຕອບວ່າ, 'ພຣະອົງຄືພຣະຄຣິດ ພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່.'"

ແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ ເປໂຕໄດ້ເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມື່ອຂອງເຂົາ.
ອີກຫຼາຍຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກການປະກາດເທດສະນາຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫຍ່ບັບຕິສະມາເຣັດໃຫ້ສຳນຶກຜິດ
ແລະໄດ້ຍອມຮັບພຣະຄຣິດ ກໍເລີ່ມສົງໄສກ່ຽວກັບພັນທະກົດຂອງໂຢຮັນ ເມື່ອລາວຖືກຈອງຈຳ
ແລະຖືກປະຫານຊີວິດ; ແລະໃນບັດນີ້ ພວກເຂົາກໍສົງໄສດ້ວຍວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມື່ອຂອງອົງນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຄອບຖ້ຳມາເປັນເວລາຍາວນານ. ສາວົກຈຳນວນຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄຳຕອບຢ່າງແຮງກ້າວວ່າ
ພຣະເຢຊູຈະຂຶ້ນປະທັບໃນບັນລັງຂອງດາວິດ ກໍໄດ້ປະຖົມພຣະອົງ ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນວ່າ
ພຣະອົງບໍ່ມີພຣະປະສົງເຊັ່ນນັ້ນ. ແຕ່ເປໂຕແລະສະຫາຍຂອງລາວ
ບໍ່ໄດ້ຫັນອອກຈາກຄວາມຈົ່ງຮັກພັກດີຂອງຕົນ. ທ່າທີທີ່ໂອນອງຂອງຜູ້ທີ່ມີວິໄນຍັງສັນລະເສີນ
ແຕ່ມັນພຶດຕະກຳໂທດ ບໍ່ໄດ້ທຳລາຍຄວາມເຊື່ອຂອງຜູ້ຕິດຕາມພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດທິເທົ່າຈົງ.
ເປໂຕໄດ້ປະກາດວ່າ, "ພຣະອົງແມ່ນພຣະຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່."
ລາວບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າກຽດສັກແຫ່ງກະສັດມາສວມເປັນມັງກຸດແດ່ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງຕົນ
ແຕ່ໄດ້ຍອມຮັບພຣະອົງໃນຄວາມຖອມຕຳຂອງພຣະອົງ.

"ເປໂຕໄດ້ສະແດງຄວາມເຊື່ອຂອງທັງສົບສອງຄົນ.
ແຕ່ພວກສາວົກຍັງຫ່າງໄກຫຼາຍຈາກການເຂົ້າໃຈພັນທະກົດຂອງພຣະຄຣິດ.
ການຕ່ຳນຳແລະການບົດເບືອນຂອງພວກປະໂຮຫິດແລະຜູ້ປົກຄອງ
ແມ່ນເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຫັນໜ້າຈາກພຣະຄຣິດໄດ້,
ແຕ່ກໍຍັງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສັບສົນໃຈຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນຫົນທາງຂອງຕົນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ.
ອິດທິພົນຂອງການຝຶກຝົນແຕ່ເດີມ, ຄຳສອນຂອງພວກຮັບບັບ, ອຳນາດຂອງຂົນປະເພນີ,
ຍັງຄົງບັງການເບິ່ງເຫັນຄວາມຈິງຂອງພວກເຂົາ. ເປັນບາງເທື່ອ
ລຳແສງອັນລຳຄ່າຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ສ້ອງມາເຖິງພວກເຂົາ,
ແຕ່ຫຼາຍຄັ້ງພວກເຂົາກໍເປັນເໝືອນຄົນທີ່ຄວາມຫາທາງຢູ່ທຳມະກາງເງົາມືດ. ແຕ່ໃນວັນນັ້ນ,
ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກນຳມາປະຈຸໜ້າກັບການທົດສອບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ,
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະຖິດເໝືອນພວກເຂົາດ້ວຍຄຣິດອຳນາດ. ໃນຊົ່ວຂະນະນັ້ນ
ດວງຕາຂອງພວກເຂົາໄດ້ຫັນໄປຈາກ 'ສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ເຫັນໄດ້' ເພື່ອຈະເບິ່ງ 'ສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ບໍ່ເຫັນໄດ້.' 2
ໂກຣິນໂທ 4:18. ພາຍໃຕ້ຮູບລັກແຫ່ງມະນຸດ ພວກເຂົາໄດ້ມອງເຫັນພຣະສິດຂອງພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ."

ພຣະເຢຊູຕອບເປໂຕວ່າ, "ຊີໂມນ ບາ-ໂຢນາ ເອຢີ, ທ່ານເປັນສຸກ;
ເພາະວ່າເນື້ອໜັງແລະເລືອດບໍ່ໄດ້ສຳແດງສົງໄສແກ່ທ່ານ, ແຕ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດໃນສະຫວັນ."

"ຄວາມຈິງຊຶ່ງເປໂຕໄດ້ປະກາດຮັບນັ້ນ ແມ່ນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງຜູ້ເຊື່ອ.
ນັ້ນແຫຼ່ງແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະຄຣິດເອງໄດ້ຊົງປະກາດວ່າເປັນຊີວິດນິລັນດອນ. ແຕ່ການຄອບຄອງຄວາມຮຸ້ນ

ບໍ່ແມ່ນເຫດໃຫ້ຍົກຍ້ອງຕົນເອງແຕ່ຢ່າງໃດ.

ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງແດງແກ່ເປົ່າໂດຍບັນຍາຫຼືຄວາມດົງາມໃດໆຂອງຕົນເອງ.

ມະນຸດຊາດຈະບໍ່ສາມາດບັນລຸເຖິງຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະທັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງເລີຍ.

‘ມັນສູງກວ່າຟ້າສະຫວັນ; ເຈົ້າຈະເຮັດຫຍັງໄດ້? ເລີກກວ່ານະລົກ; ເຈົ້າຈະຮູ້ຫຍັງໄດ້?’ ໂຍບ 11:8.

ມີພຽງແຕ່ພຣະວິນຍານແຫ່ງການຮັບເປັນບຸດເທົ່ານັ້ນ

ທີ່ສາມາດສ້າງແດງແກ່ພວກເຮົາເຖິງສິ່ງເລີກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງ ‘ຕາບໍ່ເຄີຍເຫັນ ຫຼຸບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ ແລະບໍ່ເຄີຍເຂົ້າສູ່ໃນໃຈຂອງມະນຸດ.’

‘ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງແດງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນແກ່ພວກເຮົາໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ:

ເພາະພຣະວິນຍານຊົງຄົ້ນຫາທຸກສິ່ງ ແມ່ນແຕ່ສິ່ງເລີກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ.’ 1 ໂກຣິໂທ 2:9, 10.

‘ຄວາມລັບຂອງພຣະຢາເວຍກັບຜູ້ທີ່ຢາກເຫງພຣະອົງ;’

ແລະຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າເປົ່າໂດຍມີຄວາມເຫັນພຣະສົຣິຂອງພຣະຄຣິດ ກໍເປັນຫຼັກຖານວ່າລາວໄດ້ຖືກ

‘ສອນໂດຍພຣະເຈົ້າ.’ ພຣະຄຳເພງ 25:14; ໂຍຮັນ 6:45. ອ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ‘ສິ່ງມະນຸດບາດເຈຍເອີ້ນ

ເຈົ້າເປັນສຸກ: ເພາະເນື້ອແລະເລືອດບໍ່ໄດ້ສ້າງແດງສິ່ງນີ້ແກ່ເຈົ້າ.’”

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ: “ເຮົາຂໍບອກເຈົ້າອີກວ່າ ເຈົ້າຄືເປົ່າ, ແລະເທິງສິລານີ”

ເຮົາຈະສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາ; ແລະປະຕູແຫ່ງນະລົກຈະບໍ່ມີໃຊ້ຊະນະເໝືອດຄຣິສຕະຈັກນັ້ນ.” ຄຳວ່າ ເປົ່າ ແປຕາມຄຳເຖິງກ່ອນຫົນກ່ອນໜຶ່ງ,—ກ່ອນຫົນທີ່ກຶ້ງໄດ້.

ເປົ່າຕາມແມ່ນສິລານີທີ່ຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເທິງນັ້ນ.

ປະຕູແຫ່ງນະລົກໄດ້ມີໃຊ້ຊະນະເໝືອດລາວເມື່ອລາວປະຕິເສດພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງຕົນ ດ້ວຍການສາບແລ່ງແລະການສາບານ.

ຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງພຣະອົງຜູ້ທີ່ປະຕູແຫ່ງນະລົກບໍ່ອາດມີໃຊ້ຊະນະເໝືອດໄດ້.

“ຫຼາຍສະຕະວັດກ່ອນການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ອ້ອມໃຫ້ພົ້ນ

ໂມເຊໄດ້ຊີ້ໃບຍັງສິລານີແຫ່ງຄວາມພົ້ນຂອງອິດສະຣາເອນ. ຜູ້ປະພັນພຣະຄຳເພງໄດ້ຂັບຮ້ອງເຖິງ

‘ສິລານີແຫ່ງກຳລັງຂອງຂ້ານອ້ອມ.’ ເອຊາຍາໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ, ‘ເພາະສະນັ້ນ

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈົງຕັດດັງນີ້ວ່າ, ເບິ່ງແມ່, ເຮົາວາງສິລານີກ່ອນໜຶ່ງໄວ້ໃນຊື່ອນເປັນຮາກຖານ,

ເປັນສິລານີທີ່ໄດ້ທົດລອງແລ້ວ, ເປັນສິລານີມຸມເອກອັນລຳຄ່າ, ເປັນຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງ.’ ພຣະບັນຍັດສອງ

32:4; ເພງສັນລະເສີນ 62:7; ເອຊາຍາ 28:16. ເປົ່າເອງ, ໂດຍຂຽນຕາມການຕົນໃຈ,

ໄດ້ນຳຄຳພະຍາກອນນີ້ມາໃຊ້ກັບພຣະເຢຊູ ທ່ານກ່າວວ່າ,

‘ຖ້າພວກທ່ານໄດ້ຊົມແລ້ວວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະຄຸນ: ເມື່ອມາຫາພຣະອົງ,

ຜູ້ຊົງເປັນສິລານີຊີວິດ, ທີ່ມະນຸດປະຕິເສດແທ້, ແຕ່ສຳລັບພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ ແລະ ລຳຄ່າ,

ພວກທ່ານເອງກໍເປັນເໝືອນສິລານີຊີວິດ ກຳລັງຖືກກໍ່ຂຶ້ນເປັນເຮືອນຝ່າຍວິນຍານ.’ 1 ເປໂຕ 2:3–5, R.

V.”

“ບໍ່ມີໃຜສາມາດວາງຮາກຖານອັນໄດ້ ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ແລ້ວ ຊຶ່ງກໍຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ.” 1

ໂກຣິໂທ 3:11. “ເທິງສິລານີ,” ພຣະເຢຊູຕັດວ່າ, “ເຮົາຈະສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາ.” ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ແລະ

ບັນດາສະຕິບັນຍາແຫ່ງສະຫວັນທັງປວງ, ຕໍ່ໜ້າກອງທັບແຫ່ງນະລົກທີ່ມີອົງບໍ່ເຫັນ,

ພຣະຄຣິດໄດ້ສະຖາປະນາຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງສິລານີອັນມີຊີວິດ.

ສິລານີຄືພຣະອົງເອງ,—ພຣະກາຍຂອງພຣະອົງເອງ ທີ່ຖືກຫັກ ແລະ ຖືກບອບຊ້ຳເພື່ອພວກເຮົາ.

ປະຕູແຫ່ງນະລົກຈະບໍ່ມີຊັບເໝືອດຄຣິສຕະຈັກທີ່ສ້າງຂຶ້ນເທິງຮາກຖານນີ້.

“ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວພຣະດຳລັດເຫຼົ່ານີ້ ຄຣິສຕະຈັກເບິ່ງເໝືອນອ່ອນແອພຽງໃດ!

ມີພຽງຜູ້ເຊື່ອຈຳນວນໜ້ອຍນິດເທົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ຕ້ານພວກເຂົານັ້ນ

ອຳນາດທັງໝົດຂອງພວກຜົນຮ້າຍແລະຄົນຊົ່ວຈະຖືກມຸງມາໃສ່;

ແຕ່ບັນດາຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດບໍ່ຄວນຢ້ານກົວ.

ເມື່ອຖືກສ້າງຕັ້ງຢູ່ເທິງສິລາແຫ່ງກຳລັງຂອງພວກເຂົາແລ້ວ ພວກເຂົາຈະບໍ່ອາດຖືກໂຄ່ນລົ້ມໄດ້."

"ເປັນເວລາຫຼັກພັນປີ, ຄວາມເຊື່ອໄດ້ກໍ່ສ້າງຢູ່ເທິງພຣະຄຣິດ. ເປັນເວລາຫຼັກພັນປີ, ນ້ຳຖ້ວມແລະພະຍຸແຫ່ງຄວາມພິໄລດຂອງຊາຕານໄດ້ກະໜົດໃສ່ສິລາແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກເຮົາ; ແຕ່ພຣະອົງຍັງຊົງຕັ້ງຢູ່ຢ່າງບໍ່ຫວັ່ນຫວາຍ."

"ເປັນໄປໄດ້ບໍ່ມີການຄວາມຈິງຊຶ່ງເປັນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິດຕະຈັກ, ແລະບັນທຶກພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຫ້ກຽດແກ່ລາວໃນຖານະເປັນຜູ້ແທນຂອງບັນດາຜູ້ເຊື່ອທັງຫມົດ. ພຣະອົງຕັດວ່າ, 'ເຮົາຈະມອບກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ: ແລະສົງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຜູກມັດໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍ່ຈະຖືກຜູກມັດໄວ້ໃນສະຫວັນ: ແລະສົງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຈະປ່ອຍໃຫ້ຫຼຸດພົ້ນໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍ່ຈະຖືກປ່ອຍໃຫ້ຫຼຸດພົ້ນໃນສະຫວັນ.'"

"'ກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນ' ແມ່ນພຣະວາຈາຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະວາຈາທັງປວງໃນພຣະຄຳພີບໍລິສຸດເປັນຂອງພຣະອົງ, ແລະໄດ້ຖືກຮວມຢູ່ໃນນີ້. ພຣະວາຈາເຫຼົ່ານີ້ມີອຳນາດທີ່ຈະເປີດແລະປິດສະຫວັນ. ພຣະວາຈາເຫຼົ່ານີ້ມີການເງື່ອນໄຂທີ່ມະນຸດຈະຖືກຮັບໄວ້ຫຼືຖືກປະຕິເສດ. ດັ່ງນັ້ນ ພັນທະກົດຂອງຜູ້ທີ່ມີການພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເປັນກົນຫອມແຫ່ງຊີວິດນຳໄປສູ່ຊີວິດ ຫຼືແຫ່ງຄວາມຕາຍນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ. ພັນທະກົດຂອງເຂົາເປັນພາລະໜ້າທີ່ທີ່ຖືກວ່າງນຳໜ້າກັບຜົນອັນເປັນນິດ."

"ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄປໄດ້ມອບພາລະກົດແຫ່ງຂ່າວປະເສີດໃຫ້ແກ່ເປີເຕີໂດຍສ່ວນບຸກຄົນ. ໃນເວລາຕໍ່ມາ ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຖ້ອຍຄຳທີ່ໄດ້ກ່າວແກ່ເປີເຕີນັ້ນຊ້ອກ ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ນຳໄປໃຊ້ໂດຍກົງກັບຄຣິສຕະຈັກ. ແລະໃນເນື້ອຫາອັນດຽວກັນນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ຖືກກ່າວແກ່ອັກຄະສາວົກທັງສັບສອງດ້ວຍ ໃນຖານະຜູ້ແທນຂອງຄະນະຜູ້ເຊື່ອ. ຖ້າພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງມອບສິດອຳນາດພິເສດຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ສາວົກຄົນໜຶ່ງເໝືອນກວ່າຄົນອື່ນ ເຮົາກໍ່ຄົງຈະບໍ່ເຫັນພວກເຂົາໂຕ້ຖຽງກັນຢູ່ເລື້ອຍໆວ່າ ຜູ້ໃດຈະເປັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດ. ພວກເຂົາຄົງຈະຍອມຈຳນວນຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະອາຈານຂອງຕົນ ແລະໃຫ້ກຽດແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກ."

"ແທນທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນເປັນຫົວໜ້າຂອງພວກເຂົາ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຕັດກັບພວກສາວົກວ່າ, 'ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດເອົາພວກທ່ານວ່າ ຮັບບໍ; 'ແລະຢ່າໃຫ້ເອົາພວກທ່ານວ່າ ນາຍ: ເພາະວ່າອົງພຣະອາຈານຂອງພວກທ່ານມີພຽງອົງດຽວ ຄື ພຣະຄຣິດ.' ມັດທາຍ 23:8, 10."

"'ພຣະຄຣິດເປັນສັນຕິຂອງມະນຸດທຸກຄົນ.' ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງໃຫ້ສັບພະສົງຢູ່ໃຕ້ພຣະບາດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, 'ໄດ້ປະທານພຣະອົງໃຫ້ເປັນສັນຕິເໝືອນສັບພະສົງແກ່ຄຣິດຕະຈັກ, ຊຶ່ງເປັນພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ, ຄືຄວາມບໍລິບູນຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງເຕັມທຸກສິ່ງໃນທຸກຢ່າງ.' 1 Corinthians 11:3; Ephesians 1:22, 23. ຄຣິດຕະຈັກຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງພຣະຄຣິດເປັນຮາກຖານ; ຄຣິດຕະຈັກຈຶ່ງຕ້ອງເຊື່ອຟັງພຣະຄຣິດໃນຖານະເປັນສັນຕິ. ຄຣິດຕະຈັກບໍ່ຄວນພົງພາມະນຸດ ຫຼືຖືກຄວບຄຸມໂດຍມະນຸດ. ມີຫຼາຍຄົນອ້າງວ່າ ຕ່າງແຫ່ງແຫ່ງຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນຄຣິດຕະຈັກໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ພວກເຂົາໃນການກຳນົດວ່າຄົນອື່ນຈະເຊື່ອຫຍັງ ແລະຈະເຮັດຫຍັງ. ການອ້າງນີ້ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງຮັບຮອງ. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຊົງປະກາດວ່າ, 'ພວກເຈົ້າທັງຫມົດເປັນພົນອ້າງກັນ.' ທຸກຄົນຢູ່ໃນການຖືກລ້ວງ ແລະອາດຜິດພາດໄດ້. ພວກເຮົາຈະພົງພາສົງມີຊີວິດທີ່ຈຳກັດໃດໜຶ່ງເພື່ອເປັນຜູ້ນຳທາງບໍ່ໄດ້. ສິລາແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຄືການສະຖິດຢູ່ອັນມີຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດໃນຄຣິດຕະຈັກ. ຄົນທີ່ອ່ອນແອທັງສຸດກໍ່ສາມາດພົງພາສົງໄດ້, ແລະຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງເຂັ້ມແຂງທັງສຸດຈະພິສູດຕົນວ່າອ່ອນແອທັງສຸດ

ຫາກພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືພຣະຄຣິດເປັນກຳລັງປະສົດທິຜົນຂອງຕົນ. 'ຜູ້ໃດວາງໃຈໃນມະນຸດ ແລະເອົາເນື້ອໜັງເປັນແຂນກຳລັງຂອງຕົນ ຜົນກໍ່ຖືກສາບແລ້ງ.' ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ 'ຊົງເປັນສິລາ, ພຣະກົດຂອງພຣະອົງຄົບຖ້ວນບໍ່ລົບ.' 'ບັນດາຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນພຣະອົງກໍ່ເປັນສຸກ.' Jeremiah 17:5; Deuteronomy 32:4; Psalm 2:12."

ຫຼັງຈາກຄຳສາລະພາບຂອງເປໂຕແລວ໌ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກຳລັງແກ່ພວກສາວົກວ່າ ຢ່າບອກຜູ້ໃດວ່າພຣະອົງຄືພຣະຄຣິດ. ຄຳກຳລັງບໍ່ໄດ້ປະທານເພາະການຕັດກັນຢ່າງແນ່ນອນຂອງພວກທຳມະຈານແລະພວກພາຣີສີ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ປະຊາຊົນ ແລະແມ່ນແຕ່ພວກສາວົກເອງ ກໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຜິດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ ຈົນການປະກາດພຣະອົງຕໍ່ສາທາລະນະຈະບໍ່ໃຫ້ຄວາມຄິດອັນຖືກຕ້ອງແກ່ພວກເຂົາເລີຍ ກ່ຽວກັບພຣະລັກສະນະຫຼືພຣະກົດຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ທຸກໆມື້ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຜີຍສຳແດງພຣະອົງເອງແກ່ພວກເຂົາໃນຖານະພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະໂດຍວິທີນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງປາຖະໜາຈະປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງແກ່ພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບພຣະອົງໃນຖານະພຣະເມຊີອາ.

ພວກສາວົກຍັງຄາດໝາຍຢູ່ວ່າ ພຣະຄຣິດຈະປົກຄອງໃນຖານະເຈົ້າຜູ້ຄອງແຜ່ນດິນໂລກ. ເຖິງແມ່ນພຣະອົງໄດ້ຊົງບົດບັງພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງໄວ້ເປັນເວລາດົນນານ, ພວກເຂົາກໍ່ຍັງເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ຄົງຢູ່ໃນຄວາມຍາກຈົນແລະຄວາມບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຕະຫຼອດໄປ; ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວທີ່ພຣະອົງຈະສະຖາປະນາອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ຄວາມວ່າຄວາມຊົ່ງຂອງພວກປະໂລຫິດແລະພວກຮັບບໍລິສັດຖືກເອົາຊະນະໄດ້, ວ່າພຣະຄຣິດຈະຖືກປະຕິເສດໂດຍຊາດຂອງພຣະອົງເອງ, ຖືກພິພາກສາວ່າເປັນຜູ້ຫຼອກລວງ, ແລະຖືກຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນດັງຜູ້ກະທຳຜິດຄົນໜຶ່ງ,—ຄວາມຄິດເຊັ່ນນັ້ນ ພວກສາວົກບໍ່ຄືຄົນໄວ້ເລີຍ. ແຕ່ຊົ່ວໂມງແຫ່ງອຳນາດຂອງຄວາມມັດກຳລັງໃກ້ເຂົ້າມາ, ແລະພຣະເຢຊູຈຳເປັນຕ້ອງຊົງເປີດເຜີຍແກ່ພວກສາວົກກ່ຽວກັບການຕໍ່ສູ້ທີ່ຍິ່ງຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ພຣະອົງຊົງໂສກເສົ້າ ເມື່ອຊົງຄາດເຫັນການທົດລອງອັນໜັກ. The Desire of Ages, 411-415.

ຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ໃນ ດານເອນ 11

ເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້. ກ່ອນເຖິງໂມງແຫ່ງ "ແຜ່ນດິນໄຫວ" ນັ້ນພຽງເລັກນ້ອຍ ບັນດາຜູ້ສະໝັກທີ່ກຳລັງສະແຫວງຫາທີ່ຈະຢູ່ໃນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ຫຼ່ືນສີ່ພັນ ຈະຖືກບຸກໃຫ້ຕົນຈາກການນອນຫຼັບຂອງເຂົາ. ສິ່ງທີ່ບຸກເຂົ້າໃຫ້ຕົນຄືຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ໃນຈຸດນັ້ນ ຄົນສອງຈຳພວກຈະຖືກສະແດງໃຫ້ບຳກົດ ແລະດັງທີ່ໄດ້ຖືກພາບປຽບໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ ຈຳພວກໜຶ່ງມີນ້ຳມັນຢູ່ໃນພາລະນະ ແຕ່ອີກຈຳພວກໜຶ່ງບໍ່ມີ. ຂໍ້ທີ່ສືບສາມຮອດສິບຫ້າໃນ ດານເອນ 11 ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ນຳໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງ "ຂ່າວສານ" ຊຶ່ງໃນບໍລິບົດຂອງຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນນັ້ນ ກໍ່ຄື "ນ້ຳມັນ" ທີ່ບັນດາຄົນມີບັນຍາຈະມີໄວ້ເພື່ອຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຖືກຊຸຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານໃນໂມງແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່. ບັດນີ້ ບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ມາເຖິງຈຸດສູງສຸດຂອງບົດຄວາມທັງປວງແລ້ວ ເພາະວ່າຂ່າວສານທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ພາຍໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ ຄົນນ້ຳມັນຄຳອັນຖືກເທວົງມາຜ່ານທ່າສອງອັນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

“ຕາບໃດທີ່ບັນດາຜູ້ທີ່ອ້າງຕົນວ່າຖືຄວາມຈິງຍັງກຳລັງຮັບໃຊ້ຊາຕານຢູ່
ເຖົ້າອັນມີດົມແຫຼ່ງນະລົກຂອງມັນຈະຕັດຂາດທັດສະນະຂອງເຂົາທັງຫຼາຍທີ່ມີຕາຜິດແລະສະຫວັນ.
ເຂົາທັງຫຼາຍຈະເປັນເໝືອນຜູ້ທີ່ໄດ້ສູນເສຍຄວາມຮັກຄືທຳອິດຂອງຕົນ.
ເຂົາບໍ່ສາມາດມອງເຫັນຄວາມເປັນຈິງອັນນິລັນດອນໄດ້. ສົງທິພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ສຳລັບພວກເຮົານັ້ນ
ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນ ເຊກາຣີຍາ ບົດ 3 ແລະ 4, ແລະ 4:12–14: ‘ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕອບອີກ
ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, ກົງມະກອກສອງກົງນີ້ແມ່ນຫຍັງ
ຊຶ່ງຜ່ານທ່າສອງອັນເທນນ້ຳມັນຄຳອອກຈາກຕົນເອງ? ແລະທ່ານໄດ້ຕອບຂ້ານ້ອຍ ແລະກ່າວວ່າ,
ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຕອກຫລວີວ່າ ສົງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ? ແລະຂ້ານ້ອຍກ່າວວ່າ, ບໍ່ຮູ້ ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ແລ້ວທ່ານກ່າວວ່າ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມສອງຄົນ,
ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຂ້າງພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສົ້ນ.’”

“ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບໍ່ຮູ້ມູນດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທັງປວງ. ພຣະອົງບໍ່ຊົງຂາດແຄນເຄື່ອງມືຫຼືວິທີການໃດໆ.
ເປັນເພາະຄວາມຂາດເຂີນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ, ຄວາມເປັນຜ່າຍໂລກຂອງພວກເຮົາ,
ຖ້ອຍຄຳອັນຕ່ຳຄ່າຂອງພວກເຮົາ, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ
ຊຶ່ງສຳແດງອອກໃນຄຳເວົ້າສົນທະນາຂອງພວກເຮົາ, ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຖົ້າມີດົມມາຊຸມລ້ອມພວກເຮົາ.
ພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຖືກສຳແດງໃນຖ້ອຍຄຳ ຫຼືໃນລັກສະນະອຸປະນິເສດ ວ່າເປັນພຣະອົງຜູ້ມາເລີດບໍ່ຮູ້ມູນທັງໝົດ
ແລະປະເສີດກວ່າໝືນຄົນ. ເມື່ອຈົດວິນຍານພິຈາລະນາຕົນເອງຂຶ້ນສູ່ຄວາມອະນິດຈັງໄຮ້ສາລະ,
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ຊົງກະທຳໄດ້ໜ້ອຍສຳລັບຈົດວິນຍານນັ້ນ.
ສາຍຕາອັນສັ້ນຂອງພວກເຮົາເຫັນແຕ່ເງົາ, ແຕ່ບໍ່ສາມາດເຫັນສະຫງ່າສະຫຍາຍທີ່ຢູ່ເລີຍພົ້ນນັ້ນ.
ບັນດາທູດສະຫວັນກຳລັງຍົດຫມັ້ນລົມທັງສີ່ໄວ້,
ຊຶ່ງຖືກພັນລະນາວ່າເປັນດັງມ້າຮ້າຍທີ່ກຳລັງຫາທາງຫລຸດພັນ
ແລະພົງແລ່ນໄປທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ນຳພາການທຳລາຍແລະຄວາມຕາຍໄປຕາມທາງຂອງມັນ.”

“ພວກເຮົາຈະນອນຫຼັບຢູ່ທີ່ຂອບເຂດແຫ່ງໂລກນິລັນດອນນັ້ນແທ້ຫຼື? ພວກເຮົາຈະຊົນຊາ ເຢັນຊາ ແລະ
ຕາຍແລ້ວຫຼື? ໂອ, ຂໍໃຫ້ໃນບັນດາຄຣິດຕະຈັກຂອງພວກເຮົາມີພຣະວິນຍານ ແລະ
ລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຖືກປ່າວເຂົ້າໄປໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຢືນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ ແລະ ມີຊີວິດ. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຫັນວ່າ ທາງນັ້ນແຄບ
ແລະ ປະຕູນັ້ນຄັບແຄບ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຜ່ານປະຕູອັນຄັບແຄບນັ້ນໄປແລ້ວ,
ຄວາມກວ້າງຂອງມັນຫາຂອບເຂດບໍ່ໄດ້.” Manuscript Releases, ເຫຼັ້ມ 20, 217.

“ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການເຈີມ ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຂ້າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງພິພິທັງສົ້ນ
ມີຕາແຫງ່ທີ່ເຄືອຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຊາຕານໃນຖານະເຄຣບຜູ້ປົກຄຸມ.
ໂດຍຜ່ານບັນດາສົງມີຊີວິດອັນບໍ່ລົ້ນສຸດທີ່ຫ້ອມລ້ອມບັນລັງຂອງພຣະອົງ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງດຳລົງການສື່ສານຢ່າງຕ່ຳເລື້ອຍກັບບັນດາຜູ້ອຳໄສຢູ່ໃນໂລກ.
ນ້ຳມັນຄຳເປັນຕົວແທນແຫ່ງພຣະຄຸນ ຊຶ່ງໂດຍພຣະຄຸນນັ້ນ
ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກສາໃຫ້ຕະກຽງຂອງຜູ້ເຊື່ອມີນ້ຳມັນຫລວງຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອວ່າມັນຈະບໍ່ລົບຫຼືແລະດັບໄປ. ຖ້າຫາກວ່ານ້ຳມັນອັນບໍ່ລົ້ນສຸດນີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກເທລົງມາຈາກສະຫວັນໃນບັນດາຂ່າວສານແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ
ອຳນາດທັງຫຼາຍແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຈະຄວບຄຸມມະນຸດໄວ້ຢ່າງສົນເຊີງ.”

“ພຣະເຈົ້າຖືກລົບຫຼໍ່ເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ຮັບຂ່າວສານທີ່ພຣະອົງຊົງສົ່ງມາຫາພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຶ່ງປະຕິເສດນ້ຳມັນຄຳອັນບໍ່ລົ້ນສຸດ ທີ່ພຣະອົງປະສົງຈະຖອກເທລົງໃນຈົດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ເພື່ອໃຫ້ຖືກສື່ຕົວໄປຍັງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດ. ເມື່ອການເອີ້ນນັ້ນດັງຂຶ້ນວ່າ, ‘ເບິ່ງແມ, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ;
ຈົ່ງອອກໄປຮັບພຣະອົງ,’ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບນ້ຳມັນບໍ່ລົ້ນສຸດ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖະນຸກະໜອມພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໄວ້ໃນໃຈຂອງຕົນ ຈະພົບວ່າ
ດັ່ງເຊັ່ນພວກຍິງພົມມະຈັນທັງໆຈ້າ ພວກເຂົາບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະໄປພົບອົງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງຕົນ.

ໃນຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ ພວກເຂົາບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບນ້ຳມັນນັ້ນ ແລະຊີວິດຂອງພວກເຂົາກໍ່ເພີ່ນາດ. ແຕ່ຖ້າມີການທູນຂໍພະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າພວກເຮົາອັນວອນດັ່ງທີ່ໃມເຊໄດ້ກະທຳວ່າ, 'ຂໍຊົງສະແດງພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງແກ່ຂ້ານ້ອຍ,' ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເທລົງຢ່າງອຸດົມໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ. ຜ່ານທໍ່ຄຳນ້ຳມັນຄຳຈະຖືກສົ່ງມາເຖິງພວກເຮົາ. 'ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍກຳລັງ, ຫຼືດ້ວຍອຳນາດ, ແຕ່ດ້ວຍພະວິນຍານຂອງເຮົາພຣະຢາເວເຈົ້າແຫ່ງບັນດາກອງທັບກຳວດັ່ງນັ້ນ.' ໂດຍການຮັບແສງອັນເຈດີຈຳຈາກດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳບຸດທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງສ້ອງແສງດັ່ງດວງປະທັບໃນໂລກ." Review and Herald, July 20, 1897.